

Vợ chồng đối xử như ... khách!

Tôn Thất Đàn

Chị Hứa vừa bước vào nhà, bỏ ngay cái xách tay xuống bàn và ngồi phịch xuống ghế, làm anh Hứa ngạc nhiên:

- Em ơi, em khỏe không? Hôm nay có gì lạ không? Sao thấy em không được vui thế?

Chị Hứa thở ra dài thườn thượt! Đi suốt ngày, rã cả chân mà chẳng được xơ múi gì. Anh ra lấy cho em ly nước, em khát khô cả cổ rồi đây. Em sẽ kể cho anh nghe sau.

Anh Hứa mau mắn mang ly nước đến cho vợ.

- Anh vào phòng lấy cho em cái gối để em ngồi dựa vài phút cho nó khỏe. Đứng xếp hàng rông rảnh cả ngày mỗi rã chân anh à! Người ta đông lắm, vì hôm nay là ngày gì anh có nhớ không?

- Ngày gì ai mà để ý làm chi cho một hờ em? Một ngày như mọi ngày thế thôi!

- Ồ, anh thì hồi nào đến giờ cái tật không bỏ, không bao giờ theo dõi những ngày cuối năm để nhớ về quê hương mình, bà con đang nô nức sửa soạn đón Tết Bính Thân 2016 rồi đó, anh có biết không?

Ồ! Cám ơn em đã nhắc anh mới nhớ, công việc lu bu quá anh quên mất em à! Vậy em đã mua sắm được những gì rồi nào?

- Hôm nay đã là 23 tháng Chạp rồi! Ở Việt Nam người ta đang chuẩn bị đưa Ông Táo về Trời rồi anh à! Ở đây mình không làm như vậy, nhưng em có mua một số bánh mứt, đồ khô để dành cho 3 ngày Tết. Ngoài ra em còn mua thêm nếp, đậu xanh và lá chuối để dành đến ngày 29 Tết sẽ gói bánh chưng, bánh tét để tưởng nhớ đến ngày Tết cổ truyền của dân tộc VN mình anh ạ!

- Ồ, em kỹ lưỡng quá! Em lúc nào cũng đúng, anh hoan hô em hết mình! Chúng ta đang ở trên đất tạm dung, nhưng tâm hồn mình bao giờ cũng hướng về quê hương. “Uống nước thì phải nhớ tới nguồn”, phải thế không em?

- Đúng như vậy, dù xa quê hương hơn nửa vòng trái đất, nhưng lòng chúng ta hãy luôn luôn nhớ về cố hương, vì “Quê hương là chùm khế ngọt”, quê hương bao giờ cũng đẹp cả anh ạ!

Anh Hứa như cỡi được tấm lòng! Anh chỉ đợi có thế, lựa dịp khi chị Hứa vui vẻ bèn ôn tồn lên tiếng:

- Nãy giờ anh đợi em về để thông báo cho em một tin vui nè...Em còn nhớ cô chú Thất không? Người quen của gia đình anh, đã đại diện cha mẹ anh đứng ra làm chủ hôn cho anh cưới em ngày xưa đó.

Chị Hứa đáp ngay:

- Nhớ chứ, chú ấy tên Thất, còn anh tên Hứa, thành “thất hứa” thật khó mà quên cả tên lẫn người. Lại còn có câu dặn dò năm lần bảy lượt của cô chú làm em nhớ đời: “Vợ chồng cháu phải luôn luôn đối đãi với nhau như khách dù trong bất cứ hoàn cảnh nào!” Thế họ vẫn sống ở Cali hờ anh?

- Đó...đó...chính là vấn đề anh muốn bàn với em. Tuần tới vợ chồng cô chú Thất sẽ lên New York thăm một số thân nhân, sẵn ngang qua thành phố mình, nên muốn ghé vào thăm. Anh đã mời cô chú ngủ lại một đêm cho khỏe rồi sáng mai đi tiếp. Cho nên...

- Thì mình sẽ mời cô chú đi nhà hàng... giới thiệu những tiệm ăn tại thành phố này.

Anh Hứa hăng hái:

- Cô chú sẽ đến vào buổi chiều, nghĩa là họ ăn và ở nhà mình chỉ một đêm mà thôi. Anh đề nghị em làm cơm tại nhà đãi khách cho thân tình và tha hồ tâm sự.

Vấn đề anh bàn với em là chúng ta sẽ chứng tỏ đã thi hành theo lời dặn dò của cô chú rằng, vợ chồng mình luôn luôn “đối đãi như khách” là tôn trọng, kính mến nhau như khách khứa, để cô chú hãnh diện và vui lòng.

Chị Hứa e dè: “Chúng mình ăn ở với nhau đã mấy chục năm trời rồi! Hai con đã lớn và đi học xa ở nội trú. Chúng mình thấy đủ mọi thứ xấu, dở hơi của nhau rồi. Anh còn biết trên đuôi mắt em có bao nhiêu dấu chân chim, và em còn biết trên đầu anh có bao nhiêu cái sọc, thì làm sao mà làm khách khứa của nhau được anh nhỉ?”

Anh Hứa khuyến khích:

- Mình chịu khó đóng kịch một buổi chiều thôi mà em! Cô chú Thất còn “cổ lỗ sĩ” lắm! Anh từng nghe nói cô chú luôn đối xử với nhau một lòng một dạ “đối đãi như khách” đó em! Nghĩa là, em sẽ là một cô vợ hiền lành, dịu dàng và coi anh như một người khách quý của em. Trái lại, anh cũng sẽ là một ông chồng lịch sự, nhã nhặn và coi em như một cô khách ở chung nhà với anh. Chúng ta làm đẹp mặt nhau trước mặt khách, và nhân tiện thử làm lại từ đầu coi có cái thiện được tình nghĩa vợ chồng đã quá cũ và nhàm chán này không?

Chị Hứa không nhịn nổi bật cười:

- Em sẽ dấu cái đánh đá của em. Còn anh sẽ quên cái tính ăn nói cộc cằn, bạ đâu phang đấy của anh đi. Tạm thời như vậy, hai chúng ta sẽ là khách khứa của nhau, phải vậy không anh?

- Đúng như vậy em à!

000

Cô chú Thất đến vào buổi chiều thứ Bảy. Chị Hứa đã chuẩn bị xong một bữa cơm ngon lành, thịnh soạn để đón khách quý.

Sau bao nhiêu năm xa cách chị Hứa thấy họ vẫn ăn nói kiêu cách, lịch sự và tử tốn với nhau như ngày xưa, cái thời chị mới lấy anh Hứa.. Cô Thất nói với chồng luôn lễ phép một thưa hai gói. Chú Thất đáp lại lời vợ luôn luôn lịch thiệp, vui vẻ làm chị Hứa thâm bái phục. Chẳng biết bằng cách nào mà sau mấy chục năm vợ chồng ăn ở với nhau, họ vẫn đối xử tốt đẹp như thế?

Chị Hứa luôn nghĩ rằng cặp vợ chồng nào khoe hòa hợp nhau, chưa bao giờ cãi nhau hay làm mất lòng nhau, nghĩa là luôn luôn “đối đãi như khách” thì phải là một người hèn nhát mới chịu đựng, nhẫn nhịn người kia. Chứ bát đĩa để trong sòng chén, còn khua lên nữa là con người.

Chú Thất kéo ghế cho vợ:

- Mời em ngồi.

Cô nhẹ nhàng ngồi xuống:

- Dạ, xin phép anh.

Cô Thất tự tay lấy napkin lau bát đĩa và để ngay ngắn trước mặt chồng.

- Cám ơn em

- Không có chi.

Chị Hứa liền bắt chước, quay qua gọi chồng mình đang lúi húi lấy món gì trong bếp:

- Mời anh Hứa ra ăn cơm.

Anh Hứa thông minh sức nhớ hôm nay mình đóng kịch, liền đáp lễ:

- Cám ơn em, anh ra ngay đây.

- Nào, xin mời cô chú, mời em! Chúng ta cùng nâng ly chúc mừng ngày hội ngộ.

Chú Thất nhấp một hớp rượu khen:

- Sau bao nhiêu năm được hội ngộ hai cháu, thấy hai cháu thương yêu nhau, vẫn đối xử với nhau như khách khứa, là cô chú vui lòng rồi!

Cô Thất tiếp lời chồng:

- Thật chẳng uống công cô chú đã dặn dò hai cháu trong ngày cưới, đã là vợ chồng thì phải “đối đãi như khách” giống y như vợ chồng cô chú đây, dù tình già vẫn trước sau như một. Lời cổ nhân nói thật chí lý: vợ chồng phải tôn trọng nhau như khách khứa, mới bền lâu và hạnh phúc!

Chú Thất giảng giải:

- Vợ chồng ăn ở với nhau cả đời! Bởi thế phải biết giữ khoảng cách để tôn trọng nhau, kính mến nhau thì tình yêu sẽ thánh thiện và tràn đầy hạnh phúc như mới cưới hôm qua.

Anh Hứa vỗ tay:

- Hoan hô chú, hoan hô vợ chồng cháu. Chúng ta là những cặp đôi hoàn hảo, là những

cặp vợ chồng luôn luôn tôn trọng và quý mến nhau như khách khứa!

Thế là bữa cơm hội ngộ bắt đầu. Chú Thất múc súp vào tô cho vợ, và cô Thất cũng âu yếm lấy súp cho chồng.

Chị Hứa cũng lấy tô của chồng và múc vào một ít súp.

- Mời anh ăn thử món súp đồ biển xem sao?

Anh Hứa húp một muống và hơi nhăn mặt:

- Ủy trời, sao mà...

Chị Hứa kín đáo nhìn anh như nhắc nhở, và đáp rất nhỏ nhẹ

- Chắc anh chưa ném kỹ đấy. Mọi thứ em đều nêm đúng số lượng như em đã từng làm cho anh vừa ý bấy lâu nay.

Anh Hứa húp thêm một muống nữa và vội thể hiện ngay vai trò người chồng tế nhị:

- Thiệt tình là em nói đúng, chắc anh vừa mới uống rượu nên ăn súp lạ miệng mà thôi.

May quá anh Hứa đã cứu vãn kịp thời. Tí nữa là anh cốc cần kêu lên như thường lệ: "Ủy trời, sao mà mặn thế này, thì bà ăn cho hết nồi súp đi nhé!"

Vì bản tính anh Hứa vốn thích ăn nhạt, mà chị Hứa lại thích ăn mặn, nên thường xuyên xảy ra chuyện lúng cụng này.

Thế là bữa cơm ngon với chai rượu quý đãi khách làm cả nhà đều chệnh choáng. Cuộc chuyện trò kéo dài cho đến tối.

Chị Hứa sắp xếp cho vợ chồng khách ngủ căn phòng dưới nhà. Đây là căn phòng dành cho khách khứa. Họ sẽ cảm thấy được tự do thoải mái trong căn phòng ngủ rộng rãi và yên tĩnh ở dưới, vì tất cả những phòng ngủ khác đều ở trên lầu.

Vợ chồng chị Hứa cũng đã lên lầu. Anh chị cũng cần một không gian riêng cho thoải mái để khỏi phải đóng kịch trước mặt khách khứa. Cũng may họ chỉ đến một buổi chiều và ngủ qua đêm, chứ họ mà ở lại vài ngày thì vợ kịch vợ chồng chị diễn không biết có hoàn thành tốt đẹp đến phút cuối không?

Chị Hứa chợt nhớ ra, vội đi mở tủ và sai chồng:

- Anh vói tay lấy cái mền dạ xuống cho em.

- Anh đang bận, em không thấy sao?

Chị Hứa cao giọng căn nhắc:

- Em đã bảo làm gì thì làm ngay đi.

- Ủy trời, em nói nhỏ thôi chứ, lỡ vợ chồng chú Thất nghe thấy em sai anh như bà chủ sai đây tớ thì mất mặt anh lắm!

- Làm sao mà nghe thấy được, trừ khi họ đứng ở ngoài cửa. Giờ này em đang cần cái mền để mang xuống lầu cho cô chú. Cái mền US này chắc ấm hơn. Nhanh lên không thì em la to lên ráng chịu đó nghe!

Anh Hứa đang bận tay trong phòng tắm cũng vội chạy ra làm theo lời vợ cho xong.

Chị Hứa ôm cái mền dạ to kên đi xuống thang lầu...

Chị đi nhẹ nhàng đến bên phòng ngủ của khách để xem chừng nếu họ đã ngủ say, thì chị chợt nghe tiếng cô Thất gất gỏng:

Ông có cầm cái miệng giùm cho tôi được không? Tôi đang buồn ngủ đây nè!...Mới có chút rượu mà lè nhè nãy giờ điếc cả tai.

- Người ta nói: "rượu vào là lời ra" mà! Bà đừng có ý ở đây nhà người ta mà tôi không dám bạt tai bà đâu nghe!...

- Đúng là thằng cha vũ phu. Vậy mà trước mặt thiên hạ, trước đám con cháu cứ làm như ta đây là một người đàn ông thanh lịch.

- Còn bà tế nhị cái con khỉ khô. Ăn nói với chồng chỉ làm cho chồng tức trào máu họng! Không biết bao giờ tôi mới thoát khỏi cái cửa ọ ời này?!...

Trời ơi, thật là bất ngờ và kinh khủng! Thì ra hai vợ chồng cô chú Thất đã cãi nhau từ lúc về phòng ngủ cho đến giờ. Chú Thất chệnh choáng say, còn cô Thất thì ý y phòng ngủ dưới lầu không có ai, nên họ cứ tự nhiên như ở nhà mà cãi nhau!...

Chị Hứa nhẹ nhàng ôm cái mền nặng chịch đi ngược lại lên lầu, thở ra một tiếng bảo chồng:

- Anh ơi, đem cất cái mền vào chỗ cũ đi.

Anh Hứa ngạc nhiên kêu lên:

- Tại sao em đòi mang xuống cho được, rồi bây giờ lại mang lên? Cô chú Thất không chịu chấp hả?

- Nhỏ nhỏ thôi chứ, để rồi em kể cho nghe!
Chị Hứa kể hết cho chồng những gì mình vừa nghe được, và khoái chí kết luận:

Thì ra vợ chồng chú Thất cũng đóng kịch như vợ chồng mình.

Anh Hứa thần thờ:

- Không ngờ có những cuộc sống vợ chồng đến mức “giả hình” đến thế! Nhất là với cô chú Thất mà anh luôn luôn tôn trọng và kính mến như một gương mẫu, để mình phải noi theo và vâng lời!

- Chắc họ quen tính cách đối xử của nhau rồi. Có đôi vợ chồng cãi nhau, đánh nhau thường xuyên mà vẫn ăn ở với nhau con đàn, cháu đống! Đi đâu họ cũng đẹp đôi, bề ngoài là một gia đình đề huề hạnh phúc đấy!...

Chị Hứa nhẹ nhàng nói tiếp:

- Mình cứ sống thật với nhau theo tình cảm tự nhiên thì hơn. Cuộc sống vợ chồng nào mà chẳng có lúc gập ghềnh, lúc mưa, lúc gió!? Con người ai mà chẳng có tính tốt và tật xấu!?...Hãy chấp nhận và bao dung cho nhau còn hơn là sống đạo đức giả, che mắt thiên hạ trong khi trong lòng thì không tôn trọng nhau và coi nhau như bọt bèo!...

Cuộc đời có nhiều giả dối mà em!

Chị Hứa cười và nói:

- Thôi chúng mình không tranh cãi nữa. Em buồn ngủ lắm rồi! Chúng mình ngủ đi thôi!

Anh Hứa cũng đồng tình với vợ và nói rằng:

Thưa cô Hứa, tôi có lời khen cô hôm nay đã diễn hoàn thành vai trò người vợ hiền rất xuất sắc!

Chị Hứa cũng nín cười để đáp lễ cùng chồng:

- Không dám. Cảm ơn anh, và tiếp lời:

- Anh cũng thế, anh đóng vai người chồng lý tưởng thật tuyệt vời!

Hai vợ chồng ôm nhau cười khúc khích!...

Tiếng chị Hứa thì thầm: Đây là màn cuối của vở kịch “Vợ chồng đối xử như khách” đấy nhé! Anh mà còn thưa gửi nữa là em ...hắt anh xuống giường luôn đấy!...Chị còn nói thêm một câu: “Đúng như: Đời là thế!”... phải vậy không anh?!!!...

Cảm Ơn

Cảm ơn anh những lời yêu
Cảm ơn anh biết yêu chiều em hơn
Cảm ơn anh chẳng giận hờn
Cảm ơn anh biết yêu thương nồng nàn
Cảm ơn tim vẫn rộn ràng
Để ta còn mộng thiên đường quanh đây
Cảm ơn tim vẫn nồng say
Để ta còn có tháng ngày yêu thương!!!

Chương Đài

Tình Thơ

Em từ bỏ mùa xuân hồng êm ấm,
Theo một người biết võ-vẽ làm thơ.
Đời có lúc tung anh ngàn vạn dặm
Nhưng tình em, anh giữ đến bây giờ.

Nguyễn Hoàng Lãng-Du